

llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

El món es veurà regit per dos Codis Internacionals: l'un feixista, l'altre humana.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY I

Mataró, dilluns 23 novembre 1936

NUM. 105

NÚMERO SOLT: 15 cts
SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PEsSETES MES

Impressió optimista

No és que hàgim dubtat mai de guanyar la guerra. Però, per diverses causes, hem passat les nostres angúnies durant aquests quatre mesos de lluita.

En produir-se la sublevació militar feixista no poguérem oposar als traïdors altra cosa que l'esperit de llibertat del nostre poble, el qual no disposava de gaire més que l'heroisme per a vèncer l'enemic. L'abast de la sublevació era tal, que el govern de la República no hauria resistit ni uns minuts l'allau reaccionària sense la mobilització espontània del poble en massa disposat a no consentir la vergonya del jou feixista. Les forces de policia fidels al govern i els pocs militars honorats que hi havia a Espanya, haurien estat sacrificats a la fera... i avui els homes de les terres hispanes estariem sotmesos a la condició de pàries, vexats per la tirania de la més bàrbara dictadura.

No cal dibuixar el panorama que s'hauria ofert als ulls dels catalans en una situació feixista, com no cal parlar del que haurien vist—els que haguessin pogut—els altres pobles del conjunt ibèric. Mussolini ha dit que volia donar la felicitat a l'home retornant el món a la situació en què estava abans de la Revolució francesa, i aquesta declaració és prou eloqüent donada la categoria del Duce com a instructor i com a pare del feixisme europeu, en les fonts del qual beuen els nostres militars reaccionaris...

I el poble ho hagué de fer tot. Tot fou improvisat en uns moments de guerra a mort, perquè no hi havia més remei que organitzar la resistència i l'ofensiva, ja que ens les havien d'heure amb un exèrcit que disposava de l'armament que el poble havia pagat i dels fills de mare que a desgrat seu el constituïen, llevat dels caps i oficials, representants de la casta militar incondicional del capitalisme i de l'Església.

En aquestes condicions és natural que certes dificultats hagin arribat a produir moments difícils, i més encara si no perdem de vista la intrmissió d'Itàlia, Alemanya i Portugal. Però tot s'ha anat superant, àdhuc la presència de l'espionatge i la traïció en els nostres fronts, i avui, més experimentats en les coses de la guerra, podem afirmar que estem previnguts davant de qualsevol contingència adversa... si el mateix estat d'ànim del front segueix a la reraguarda.

Anit parlàrem amb el nostre amic Joan Peiró, actual ministre d'Indústria, el qual ens refermà en l'optimisme que no hem deixat de tenir respecte a la guerra. No és que ens hagués fet importants revelacions, sinó que ens comunicà la seva impressió de conjunt des del començament de la lluita fins al present, il·lustrant les seves argumentacions amb dades precises que demostraven el guany aconseguit sobre mols aspectes de l'avantguarda i de la reraguarda.

Si; les notes de premsa i les informacions particulars que tenim, ens inspiren la major confiança en el triomf. L'esforç de Madrid potser serà el darrer dels avançaments facciosos, avançaments que no ha passat d'ésser un sorollós fracàs que ha desprestigiat els mals generals feixistes davant l'opinió dels tècnics estrangers. No obstant, encara podria succeir quelcom en la situació, que no ha de causar minva en el nostre esperit, perquè són coses pròpies dels vaivens de la guerra, i més, d'una guerra com la que ens han obligat a fer els malvats reaccionaris.

Guanyarem la guerra. La guanyarem indefectiblement, per poc que tinguem cura d'observar les regles que una guerra exigeix.

Però això està indissolublement lligat amb la disciplina de ferro al front i a la reraguarda. Si aquesta disciplina no existeix o és de cartró en lloc de ferro, aleshores no sabem on anirem a parar. Es a dir, si que ho sabem: sota les urpes dels voltors que esperen qualsevulla feblesa nostra per a caure damunt el nostre cos. Precisament per aquest motiu tenim la certesa que això no passarà. El que ens juguem és massa per resignar-nos a perdre, i tothom ens referim als dignes—farà els esforços que calguin, arribant fins al sacrifici per a guanyar la guerra, puix que som en una fase decisiva que tots volem tenir la glòria d'influir amb la nostra actuació.

Joan Peiró a Mataró

Dissabte va arribar a Barcelona, per tal d'assistir a la manifestació de condol que s'havia de tributar a les despulles de Bonaventura Durruti, el nostre estimat amic i company, ministre d'Indústria de la República, Joan Peiró.

Ahir al vespre a les deu, acudí a l'Ajuntament per tal de saludar els amics de Mataró. Hi eren presents gairebé tots els regidors i altres representacions, amics particulars, etc.

L'Alcalde va obsequiar amb un cafè i cigar als reunits i vàrem tenir ocasió de sentir, en pla de conversa amical, manifestacions ben interessants que fan referència a la situació actual de la guerra antifeixista.

Joan Peiró que marxava a Madrid, per anar al ministeri, amb el pessimisme de la realitat que es vivia, ha portat ara l'optimisme justificat que guanyarem la guerra. No és pas propici a l'engrescament fàcil, i per tant hem de creure que els motius del seu optimisme són tundsats.

Estem a les portes de l'hora decisiva—ens deia—per les armes nostres. Estem a punt de començar la gran ofensiva que ha de treure Madrid del perill. Malgrat tot, a Madrid, no hi poden entrar de cap manera, ni hi podrien entrar mai. Tot el que podien fer ja ho han fet. Tinc la satisfacció de poder dir que els homes de la C. N. T. hem contribuït d'una manera ràpida i decisiva a cohesionar l'unitat d'acció i comandament. Estem decidits a què sigui així, costi el que costi i així serà.

Només manca una cosa a assolir del tot i que també ho assolirem, al

El llibre de Joan Peiró

Copiem de «La Vanguardia»:

Vida ciutadana

«Peligro en la retaguarda»

Hoy, ayer, apareció en la ciudad un libro. El hecho no es, en sí, extraordinario. Si lo es la ocasión. (Si lo es este libro). En épocas normales, el espíritu alienta, vibra y se expresa cotidianamente, en sus mil y una facetas diferentes. En época normal, se escriben, se imprimen, salen a luz, se venden, todos los días muchos libros, malos y buenos. Ahora no. Ahora escasea mucho el papel. Y, todavía más, escasea la serenidad de espíritu, el libre deseo y poder de creación, indispensables a toda obra de la inteligencia.

Este libro de Joan Peiró—«Perill a la reraguarda»—no es, claro, un libro de fantasía, de arte, de ficción, producto de una mera inspiración imaginativa. Es un libro de carne y vida, nacido, día a día, al ritmo patético de las más terribles horas que hemos vivido en los últimos cuatro meses. Inútil recordar, porque está en la mente de todos, porque en la sensibilidad, de todos late, el inútil horror de muchas jornadas. Vano también—porque también todos lo sabemos—recordar que, en ellas, se alzó una voz honrada, sincera y muy valiente, para clamar, para acusar, para llamar a las cosas por su nombre: la voz de Joan Peiró, llegada a cada hogar y a cada espíritu—como un bálsamo de auténtica responsabilidad revolucionaria, de hondo sentido ético, de cálida piedad humana—desde las columnas de un modesto diario comarcal de segunda categoría.

Aquellos artículos de Peiró, publicados en «Llibertat», de Mataró, de abril a octubre de este año, y ávidamente reproducidos por algunos grandes rotativos barceloneses—más

ávidamente aún leídos por muchos miles de justamente angustiados lectores—son los que, reunidos, salen a luz en el libro cuyo título encabeza estas líneas. Se enriquece el volumen con un Prólogo de Julià Gual, esbozando la personalidad de Joan Peiró, como escritor y como revolucionario, y con una Introducción del propio autor, en que reafirma su concepto racional, humano y constructivo de la revolución.

«Para mí—advierte—las revoluciones innovadoras son una cosa seria y plena de dignidad. Los regímenes que caen, es porque han perdido la base de sustentación de su contenido moral y de su dignidad. Los regímenes que nacen, nacen porque, con ellos, nacen un contenido moral y una dignidad superiores. Las revoluciones que se preocupan más de destruir que de crear, son revoluciones cuya solidez moral mueve a la duda. Las revoluciones que se exceden en su tarea destructiva, moralmente, tienen por destino la muerte, y por mortaja el menosprecio de las selecciones espirituales que las habrían respaldado y hecho magníficas.» Y más acá: «Si las revoluciones consistieran en robar y matar gente, los ladrones y asesinos serían los más grandes revolucionarios. Justamente, es todo lo contrario. Los más grandes revolucionarios, de quienes la Historia se complace en hablar, son los que más alejados se encuentran siempre del derramamiento de sangre y de la amoralidad de las expropiaciones para lucro personal...»

Bienvenido el libro de Joan Peiró. ¿Será, al fin, oída esta voz, noble y sincera, que acusa el más grave «Peligro en la retaguarda...?» Si: no puede dejar de escucharse la voz de quien por la revolución ha sufrido años de prisión, de destierro, conductas por carretera, hambre, dolor... Y por eso, porque tanto le cuesta, no quiere que se la manchen. — Puck.»

Ajuntament de Mataró

Conselleria de Defensa

Es fa public, perquè arribi a coneixement dels interessats, que dijous és el darrer dia que s'ha donat per tal que es presentin voluntàriament els que han d'aprendre la instrucció segons els decrets del Govern de la Generalitat.

Des de divendres s'ordenarà la detenció de tots els que hagin eludit aquestes ordres, per considerar-los contraris als interessos de la revolució.

Mataró, 22 de novembre de 1936.

preu que sigui: Disciplina, tota la disciplina que calgui. Perquè hi ha un sol objectiu que ho exigeix: guanyar la guerra. I amb això els quatre ministres de la C. N. T. estem absolutament d'acord.

No obstant, no seria res d'estrany que encara passessin coses grosses i que Catalunya visqués d'aquí poc, els efectes de la guerra molt de prop.

Tothom, doncs, al seu lloc i disposats a tot el que calgui. Sobretot a atendre les consignes del Govern. He pogut constatar que la veu de la «C. N. T.» té, al govern, una influència ben marcada.

La conversa va allargant-se fins a les primeres hores de la matinada.

Vàrem acomiadar-nos amb l'optimisme a l'esperit.

Joan Peiró avui al migdia ha arribat ja a València.

MORALES PAREJA - XERES

Demaneu sempre:

Cenyac Popular

Cenyac Extra Morales Pareja

Cenyac Julio Cèsar

Dipositari: MARTI FITÉ — MATARÓ

Informació del dia

Facilitada per l'Agència Fabra per conferències telefòniques

Ahir, a Barcelona, foren executats deu condemnats a mort Les nostres tropes lluiten victoriosament als fronts del Centre

A Carabanchel s'obté una senyalada victòria

Anglaterra no reconeixerà pas la colla de Burgos

Barcelona

3'15 tarda

Deu condemnats més, executats

Sis ex-militars i quatre paisans

A dos quarts de set d'ahir diumenge, en els fossos del Castell de Montjuïc es portà a efecte l'execució de la pena de mort imposada pels tribunals a diversos reus.

Els executats per haver-los estat denegat l'indult, foren el comandant d'artilleria Margallo, el capità del mateix regiment Izquierdo i l'alferes també d'artilleria Hernández Zozaya, el capità del regiment d'infanteria d'Alcántara Faustí Pulido Leal, l'alferes del mateix regiment Emili Alonso Regal i el tinent de complement Josep Maria Senmenat Gallart.

Aquests foren condemnats pel Tribunal Popular especial.

Igualment foren passats per les armes els paisans Eusebi Jou i Ismael Alegria condemnats pel Tribunal Popular número u, Ferran Llobera condemnat pel número dos, i Enric Dalmau Permanyer condemnat pel Tribunal Popular número tres.

Tots ells foren reconeguts pel metge de torn i després de certificades les morts, els milicians desfilaren davant els cadàvers als crits de Visca la República i Visca la Llibertat.

De l'atemptat del dissabte

Els metges forenses practicaren les autòpsies dels cadàvers del comandant de la Guàrdia Nacional Republicana Emili Escobar i del tinent de la Aeronàutica Aureli Martínez Fernández, trobats morts en el camp del Júpiter el passat dissabte.

Presentava el cadàver del comandant cinc ferides d'arma de foc i una d'elles li travessava el cor. El tinent tenia 19 ferides per arma de foc i es dedueix de l'autòpsia que abans de la mort hi hagué lluita essent primerament agredit amb un objecte contundent al cap que li féu perdre el sentit essent rematat a trets.

Dos guardes jurats, assassinats

En el carrer de Jesús i Maria foren trobats morts a trets els guardes jurats de la barriada de Craywinkel Antoni Boronat Vernet i Domènec Solans Baró.

S'ignoren els que en puguin ésser autors.

Feixistes detinguts

Ahir foren posats a disposició del Tribunal Popular per activitats feixistes, Ricard Pou Carrió, Joan Trunàs Llambares, Joan Alcaraz Guillem, Josep Palljà Serradell, Antoni Valls Carne, Ramon Uget Llambare, Josep Capdet Garrigo i Jacinte Marín Salto.

Arribada d'un destructor anglès

Ha arribat el destructor anglès H 34, que sortí hores després conduint 27 passatgers anglesos i set espanyols.

Trobada d'una bomba

En la caseta del guarda del Turó

Park, fou trobada una bomba carregada que es recollí i es trameté al camp de la Bota amb el carro blindat.

L'enterrament de Durruti

Tots els comentaris recollits amb referència a l'acte d'ahir, a honor de Durruti, senyalen amb unanimitat que fou una manifestació com poques se n'han celebrat.

S'ha senyalat el fet que malgrat les aglomeracions no ocorreguessin incidents de cap mena.

4 tarda

Un important decret de Finances

El Primer Conseller Tarradellas ha parlat llargament amb els periodistes.

Entre altres coses els ha dit que en el passat Consell de Govern s'aprova un decret que atorga al conseller de Finances facultats excepcionals per a prendre disposicions de reglamentació i control de despeses i pagaments, no tan sols de la Generalitat sinó de tots els organismes i ajuntaments de Catalunya.

També es facultà el susdit conseller a impulsar la recaptació de tributs.

El Cònsol de l'Uruguay

Ha passat per la Conselleria de Seguretat Interior, el cònsol de l'Uruguay, el qual ha desmentit oficialment la notícia circulada que ell pensava abandonar Barcelona.

El Coronel Villalba

El Conseller de Defensa, Díaz Sandino, ha manifestat que no és cert que el coronel Villalba hagi estat desfituat.

El que passa és que ha estat reclamat per tal d'organitzar la columna de defensa de la plaça.

De l'Audiència

Ha estat publicada una nota de la presidència de l'Audiència que diu que des de demà es treballarà a les oficines de l'Audiència i dels Jutjats de les nou a la una.

Com a les oficines de fàbriques, tallers, bancs, etc., els funcionaris hauran de signar unes llistes a l'hora de entrada al treball.

La causa contra Josep Monserrat Cuadrada i Francesc Arenas

Ha estat vista aquest matí, davant el Tribunal Popular número 2, la causa instruída pel delictes de tenència d'armes, contra els detinguts a Mataró, Josep Monserrat Cuadrada i Francesc Arenas.

Se'ls demanava 15.000 pessetes de multa i l'obligació d'anar a les trinxeres.

La condemna ha estat de 5.000 pessetes de multa.

Un altre procés

El Tribunal n.º 4 ha vist la causa contra Josep Timoneda i P. Fernán-

dez de Còrdova, acusats de portar monges a l'estranger.

Ha prestat declaració a favor de Fernández de Còrdova la filla de Francesc Macià, la qual ha demanat del tribunal del poble, justícia estricta.

S'han llançat visques a Macià, a la República i a Catalunya.

Als processats als quals es demanava pena de mort, se'ls ha condemnat a sis mesos de presó.

Madrid

5'15 tarda

La defensa de Madrid

La nota de la Junta de Defensa

Les operacions es veuen molt dificultades pel mal temps regnant.

No hi ha hagut grans variacions

Durant les últimes vint-i-quatre hores no hi ha hagut grans variacions als fronts de Madrid.

Una notable victòria a Carabanchel

Són presos dos carros d'assalt

Al sector de Carabanchel forces del Terç han atacat les avançades lleials.

Les nostres forces han contestat d'una manera fulminant i han acorralat els mercenaris.

S'ha pres gran nombre d'armament entre el qual hi ha dos tancs de fabricació alemanya.

També han estat ocupades diverses cases de camp que estaven en poder dels rebels.

Les baixes dels enemics són quantioses, car han estat pocs els legionaris que han aconseguit fugir.

L'aviació criminal

Avui al matí un avió rebel ha bombardejat novament la capital.

Ha produït poques víctimes.

Mori el feixisme!!

Morin els generals traïdors!!

Estranger

3 tarda

La guerra espanyola

Reneix la tranquil·litat a Madrid

PARIS, 23. — El corresponsal de l'agència Havas a Madrid senyor Christian Ozanne, comunica des de la capital de la República:

«Ahir diumenge fou un dia de calma absoluta. Si bé la pluja que queia des de fa alguns dies donà pas a un pàl·lid sol d'hivern, no aparegueren els avions negres dels feixistes que tot el món va suposar que vindrien. Per altre part les operacions militars als encontorns de Madrid eren tranquil·litzadores. Això donà lloc a què molts madrilenys s'atrevisssin a sortir

de llurs cases per a donar un passeig per les afores de la capital on l'aire és més pur i la circulació no és tan intensa.

»Nosaltres també donarem un passeig. Això ens permeté constatar que la moral de la població madrilenya, malgrat de les jornades terribles que acaba de passar, és excel·lent. Entre els que es passejaven per les afores vàrem veure nombrosos milicians amb permís, patrulles de policia o bé ferits en les darreres batalles que sortien del braç de la seva mare, esposa o promesa. Molts dels que es passejaven per les afores donaven compte de quina forma havien destruït els facciosos llurs cases.

»En arribar la nit Madrid tornà a tenir l'aspecte d'una ciutat en plena guerra. Tothom retornà als seus domicilis en espera d'una nit tranquil·la, dons reaparegueren els núvols i el temps humit.»

La T. S. F. i la guerra

PARIS, 23. — Comuniquen de Madrid a l'Agència Havas que l'organisme encarregat de l'informació i propaganda de la Junta de Defensa de Madrid acaba d'enriquir el seu equip amb un aparell únic a Espanya, potser a Europa. Els obrers especialistes han construït un cotxe fortament blindat a l'interior del qual es troba una potent estació emissora que, per mitjà d'altaveus, portarà la veu a 10 quilòmetres durant el dia i 15 a la nit. Gràcies a aquest equip els funcionaris de la ràdio en el front podran apropar-se prop de les línies dels insurrectes i fer sentir a les tropes adversàries els comunicats oficials del govern i les informacions de propaganda.

La posició d'Anglaterra

No reconeixerà els facciosos

LONDRES, 23. — Va resultant ja un costum establert el que Hitler anuncià els seus grans gestos en política internacional precisament els dissabtes a la tarda. Aquest dia, seguit pels anglesos, semblava destinat al descans absolut. Però el govern anglès, encara que una mica tard, sembla estar disposat a canviar de tàctica. Fou una sorpresa general per als funcionaris i periodistes la reunió que celebrà ahir el govern a fi de fixar l'actiu del gabinet davant la evolució dels esdeveniments d'Espanya. El fet de que el gabinet es reunís el diumenge demostra fins a quin punt preocupa a Londres l'eventualitat dels incidents que podrien sorgir en el Mediterrani a conseqüència de l'amenaça del general Franco de bloquejar el port de Barcelona.

Els ministres estudiaren els mètodes més propicis per a evitar aquests incidents. Eden anunciarà avui la solució que proposa el govern.

En els cercles polítics es considera que, teòricament, sols hi han dos mètodes:

1.er — Anglaterra deu advertir al general Franco que Anglaterra no tolerarà la inspecció de vaixells que portin bandera britànica.

2.on — Altre mètode deu consistir en reconèixer l'estat de bel·ligerant de l'anomenada Junta de Burgos i del govern legítim espanyol; això seria admetre el dret a inspeccionar els vaixells.

(Segueix a la plana 2)

Ahir el poble català es congregà a Barcelona per tal d'assistir a l'enterrament de Bonaventura Durruti, figura representativa dels herois caiguts en defensa de la llibertat.

Subscripció pública

per a atendre les despeses de la Assistència social, famílies de voluntaris que lluiten contra el feixisme i per a obres contra l'atur forçós que sosté l'Ajuntament de Mataró

LLISTA N.º 100

Suma anterior	1.138.329'59
Obreres Casa Bosch i Soms	21'—
Obreres C. A. Agustí	29'—
Obrers Casa E. Julià	27'—
» J. Viladevall	73'—
Maquinistes i Standards C. Fontdevila	32'—
Filatures Casa Viñas	64'75
Bobines i Manyeria Casa Fontdevila	26'—
Operaris Casa J. Julià	7'—
Jaume Ballbé Gómez	25'—
Resseguidores i talladores C. Fontdevila	27'—
Gregori Paredes	5'—
Grup d'obres Casa Marfà, s. 11	44'—
Repasadores punt de agulla, Maquinistes, Costureres, una greugista Casa Marfà	29'50
Pere Ortigosa	5'—
Muntador Casa Marfà	10'—
Obreres Casa P. Ferrer, s. 12	32'25
Talladores Casa Marfà	16'—
Secció nova confecció Casa Marfà	53'50
Obrers casa J. Ginesà	177'—
» c. M. Estrany, setmana 10	49'—
Planxadores c. Marfà, setmana 11	6'50
Repasadores c. Marfà, setmana 12	61'50
Obreres c. R. Julià	112'—
Standards i bobines c. Marfà	94'25
Confecció, bobines, manyeria i setmanals c. Asencio	113'—
Aprest, homes i dones casa Marfà	126'—
Obrers c. V. Delós, s. 11	44'05
» c. Brufau	80'25
» c. Milea	58'50
» c. Jaumandreu	64'70
Cristalleries de Mataró Coop. Obrera	144'—
Obrers c. Ymbern	325'40
Secció cotons casa Marfà	29'—
Secció màquines cosir casa Marfà	30'—
Secció bobines casa Marfà	7'—
Secció resseguidores felpa c. Marfà, s. 12	36'50
Una maquinista casa Marfà, s. 12	0'50
Morrongs c. Marfà, setmana 11	12'—
Obrers casa Fill Roca i Pineda, set. 10	24'—
Secció de Sistellers	24'—
Secció filats i peons Industrial Mataró Girona	34'50
Obrers c. Marchal s. 9	238'—
Obrers c. Llinàs	114'—
Obrers c. Rafel S. A.	105'—
Francesc Teixidor	3'—
Suma i segueix	1.140.970'24

Mançanilla «La Maja»
Xerès Finíssim «Petronie»
MORALES PAREJA — XERES
Dipositari: MARTI FITE — MATARÓ

Subscripció

a profit de l'Hospital del Socors Roig Internacional, per a tots els Milicians ferits

Suma anterior	23.541'35	Antoni Girabal	2'—
Pere Floriach	1'—	Esteve Mach	10'—
Manuel Oliveras	3'—	Josep Caballé	2'—
Soledad Sánchez	1'—	Miranda	1'—
Pascual	0'25	Muntaner	5'—
T. Barangué	1'—	Manuela Llaví	0'50
Rosa Reixach	1'—	Joan Fornell	5'—
Anna Giral	2'—	Teresa Colomer	1'—
Un graner de la plaça	2'—	Petra Alcaró	1'—
Paquita Bosch	0'50	Narcisa Rovira	2'—
Brodats de la Rambla	5'—	X. X.	1'—
Trullàs	2'—	R. S.	7'—
M. Roca	10'—	Josep M.ª Massó	1'—
Casa Zaragoza	2'—	Elena Bes	1'—
Coll i Bres	2'—	Julià Gussí	1'—
Trias	5'—	Angela Girón	0'50
Antoni Masgoret	10'—	Carme Torres	1'—
X. X.	10'—	Josep Sivilla	1'—
Joan Clavell	2'—	Recto i C.ª	52'—
X. X.	1'—	Ricard Martínez	1'—
Antònia Calvet	1'25	Baile	1'—
Raimi	1'—	Esteve Tresff	1'—
Martínez Tarabés	2'—	Sibina Carbó	1'—
Camila Manén	0'25	Narcisa Masjoch	2'—
Ferrés	0'50	Canut García	1'—
Boronat	5'—	Lluís Cabot	1'—
J. M.	1'—	Rellojgeria Roura	5'—
Teresa	0'50	P. T. P.	2'—
		Per la llibertat	15'—
		Santiago Domenech	25'—
		Ramís Viñas	2'—
		Pilar Puig	30'—
		Hermenegild Monràs	2'—
		Josep Cebrià	10'—
		Suma i segueix	23.808'60

Continua oberta la subscripció.

Trameu els donatius al local del Socors Roig Internacional, R. de Mendizábal, 25.

Molt important

Servei de trameses al front

Recordem a tots els ciutadans que l'expedició que surt periòdicament per a portar encàrrecs als milicians que lluiten al front d'Aragó, marxa d'ara endavant tots els dijous, o sigui una vegada a la setmana.

El proper dijous anirà al sector de Osca.

Tots els que desitgin trameure encàrrecs per a aquesta expedició, poden deixar-los fins dimecres al vespre, a nom de Francesc Nonell i Josep Sivilla a la nova adreça, carrer de Sant Josep n.º 10.

També advertim que poden recollir-se des del dilluns, els paquets que, de retorn, adrecen els milicians a llurs famílies, a l'adreça d'aquest servei, carrer de Sant Josep, n.º 10.

Les hores per a rebre i tornar paquets seran cada dia de 10 a 1 del matí i de 4 a 8 de la tarda.

¿Dieu, Olis Verges d'Oliva?...

!!!Fontana, de Reus!!!

Ajuntament de Mataró

Servels d'Assistència Social

Cupó dels Invàlids

Bon Cooperatiu

Es posa a coneixement del públic en general que en el sorteig efectuat avui a les Cases Consistorials, corresponent al dia 21 de novembre del 1936, segons consta a l'acta a poder d'aquesta Alcaldia, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al

Número 575

Els números corresponents, premiats amb tres pessetes, són els següents:

075 - 175 - 275 - 375 - 475 - 675 - 775 - 875 - 975.

Mataró, 21 de novembre del 1936.

El Conseller d'Assistència Municipal, Josep Serra

GLUFIX

La única pasta per enganxar, insoluble a l'aigua.

Substitueix els líquids, gomes, etc. Adhereix perfectament, vidre, marbre, metalls, fusta, cartró i paper.

Demaneu lo arreu.

Impremta Minerva — Mataró

IMPRESA : MINERVA

Barcelona, 13

El major assortit de plumes estilogràfiques des de 2'50

a 105 pessetes

Gran varietat de tintes estilogràfiques

ATENCIÓ!

Quan vagi a Barcelona

faci una visita als «MAGATZEMS JORBA» aïcs que hi trobarà tot quant pugui interessar-li, a preus, com sempre, els més convenients

Café-Bar-Restaurant

Instal·lat a la gran terrassa

Esmerat servei a la carta i coberts des de 5'50 pessetes. :: Especialitat en lonxs i banquets per a casaments i bateigs.

Cuina excel·lent - Direcció: "Nouvel Hôtel,"

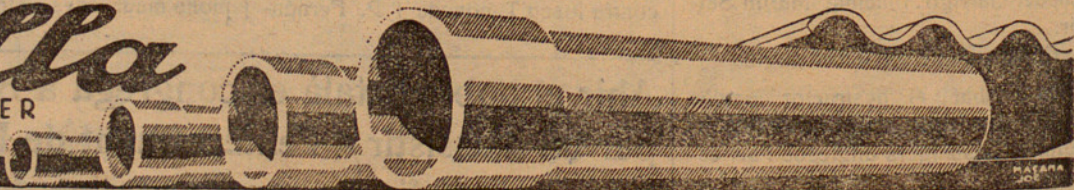
Obert durant les hores hàbils per al comerç.

MAGATZEMS JORBA

Rocalla
TUBS ESPECIALS PER A BAIXANTS D'AIGÜES

TELEF. 20768

ROCALLA S.A. CANUDA 2 BARCELONA

Representant: Agustí Coll - Carrer Fermí Galan, n.º 600 — Mataró